

Или :

За нашето отечество и слава,
За нашата свобода и държава,
Да си пролѣмъ вси кръвѣта,
Да си добиемъ волността
Отъ нашитѣ тирани,
Невѣрни мюсулмани ! (№ 6)

Или :

Оттука български юнаци
Далеко тичали на смъртъ,
Високо вдигали байраци,
Врази кога имъ се явятъ. (№ 4).

— Въ по-къснитѣ пѣсни римата е почти винаги дадена чиста и звучна у всѣки стихъ. Така № 9 е технически най-хубавата пѣсенъ на Чинтуловъ. Потѣсно свързване на римата и съдържанието намираме въ № 3, дѣто хумористичниятъ тонъ е извикалъ римитѣ една до друга : аа, бб, с|| дд, ее, ф, и т. н. ; сжщо и въ № 20, дѣто дактилнитѣ и мжжки рими съотвѣтствуватъ на мотива на пѣсенѣта. За отбѣлзване е при последната, че римитѣ сж дори неочаквано правилни, въпрѣки краткостта на стиховетѣ и дактилното римуване на единъ до други стоящитѣ редове.

Стихътъ на Чинтуловъ е, изобщо, правилень, строгъ, безъ апострофи и прѣнасяния и безъ какофонични натрупания на звукове. Съ незначителни нарушения, числото на сричкитѣ е винаги спазвано. Макаръ че повечето стихове не прѣнасятъ изречението въ слѣдващитѣ, тѣ не забавятъ движението на ритма и развитието на стихотворния мотивъ. Случайни асонанси и алитерации : „гърмелъ да гърми“ ; „да свѣтне просвѣщение“ ; „я силенъ пламъкъ ти пламни“ ; „пространнитѣ равнини“ и др. разнообразяятъ стиха по звучность, подвижность и изразителность. Въ връзка съ прѣобладаващия тонъ на Чинтуловата лирика, неговиятъ стихъ е изобщо не стремителень, а спокоенъ, дори понѣкога съдържанъ.

Строфи — Групирането на стиховетѣ въ строфи е доста еднообразно и просто. Обикновено тѣ сж четиристишия. Въ петостишия е № 3, дѣто третата строфа е отъ 10 стиха, въ шестостишия е № 6, въ тристишия—№ 20, дѣто нѣкои строфи